

drene kan besluttes af kommunalbestyrelsen efter den almindelige regel, der giver kommunalbestyrelsen kompetence til at træffe beslutninger om barnets eller den unges forhold under anbringelsen, jf. forslagens § 66 d, stk. 1. Kommunalbestyrelsens beslutning om barnets eller den unges kontakt med andre end forældrene kan - i lighed med andre beslutninger under anbringelsen - af forældremyndighedens indehaver eller den unge, der er fyldt 15 år, påklages til det sociale ankenævn. Dette gælder såvel de tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen træffer beslutning om at begrænse eller afbryde en kontakt, som forældremyndighedens indehaver ønsker opretholdt som de tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen mod forældremyndighedsindehaverens ønske træffer beslutning om, at en kontakt mellem barnet eller den unge og en pårørende eller anden person skal opretholdes.

Samværsrettens afvikling kan rejse en række praktiske problemer, og *stk. 2* hjemler en adgang for kommunalbestyrelsen til at fastsætte omfanget og udøvelsen af samværet eller kontakten mellem forældrene og barnet eller den unge. Det kan dreje sig såvel om tilrettelæggelsen af de gensidige besøg som om, hvorledes brev- og telefonkontakten skal foregå. Efter *stk. 2* får kommunalbestyrelsen endvidere adgang til at fastsætte nærmere vilkår for samværet, f.eks. at samværet skal foregå et bestemt sted. Kommunalbestyrelsens adgang til at regulere samværets praktiske afvikling har til hensigt at tilgodese barnet eller den unge, og det præciseres i bestemmelsen, at der ved beslutningen skal lægges særlig vægt på hensynet til barnet eller den unge og formålet med anbringelsen.

En beslutning efter *stk. 2* kan tænkes at begrænse kontakt- og samværsretten i en sådan grad, at det kunne være nærliggende at henføre beslutningen til bestemmelsens *stk. 3*, der omhandler afbrydelse af forbindelsen mellem forældrene og barnet eller den unge. Til brug for grænsedragningen mellem de beslutninger, der naturligt kan siges at regulere samværet mellem forældrene og barnet eller den unge, og de, der kan karakteriseres som en afbrydelse af forbindelsen mellem forældrene og barnet eller den unge, foreslås det, at enhver beslutning, som medfører, at samvær kun må finde sted mindre end en gang hver måned (kalendermåned), skal sidestilles med en beslutning om afbrydelse af forbindelsen mellem forældrene og barnet eller den unge og behandles efter reglerne herom, jf. sidste pkt. i *stk. 4*.

I *stk. 3* fastsættes betingelserne for at træffe beslutning om at afbryde forbindelsen mellem forældrene og barnet eller den unge. Der er tale om et meget alvorligt indgreb, og en beslutning om ikke at

måtte have forbindelse med barnet eller den unge kan af forældrene føles som endog mere vidtgående end beslutningen om at anbringe barnet eller den unge uden deres samtykke. Det skal derfor være nødvendigt af hensyn til barnets eller den unges sundhed eller udvikling at træffe en sådan beslutning.

De samme strenge betingelser gælder for en beslutning om, at samvær kun må foregå under tilstedeværelse af en repræsentant for kommunen. Et sådant overvåget samvær opfattes erfaringsvis af forældrene som en meget indgribende foranstaltning.

En beslutning om overvåget samvær og en beslutning om afbrydelse af forbindelse mellem forældrene og barnet eller den unge skal angive, for hvilken periode den er gældende.

I bestemmelsen lovfæstes adgangen til at holde barnets eller den unges opholdssted skjult for forældrene. Betingelserne for at træffe en sådan beslutning er de samme som for at træffe beslutning om overvåget samvær og om at afbryde forbindelsen.

Stk. 4 indeholder proceduren for de indgribende beslutninger, der er omhandlet i *stk. 3*. En beslutning om overvåget samvær, der vedrører en periode ud over 3 måneder, en beslutning om at afbryde forbindelsen mellem forældrene og barnet eller den unge, uanset periodens længde, og en beslutning om ikke at oplyse barnets eller den unges opholdssted over for forældrene, skal træffes i et møde i børne- og ungeudvalget efter reglerne i forslagens § 127.

Bestemmelsen fastsætter endvidere, som tidligere nævnt, at enhver beslutning, som medfører, at samvær kun må finde sted mindre end en gang om måneden sidestilles med en beslutning om at afbryde forbindelsen mellem forældrene og barnet eller den unge.

Det følger af *stk. 4*, at en beslutning om overvåget samvær, der vedrører en periode på indtil 3 måneder, træffes af kommunalbestyrelsen. Beslutningen kan af forældrene eller den unge, der er fyldt 15 år, indbringes for det sociale ankenævn, jf. forslagens § 67 a. Kommunalbestyrelsen kan ikke, for at undgå den i *stk. 4* foreskrevne procedure, træffe en ny beslutning om overvåget samvær hver 3. måned. Bliver den samlede tid, hvori samværet har været overvåget, på mere end 3 måneder, skal beslutningen træffes efter reglerne i *stk. 4*.

De beslutninger, som børne- og ungeudvalget træffer i medfør af *stk. 4*, kan af forældrene eller den unge, der er fyldt 15 år, indbringes for Ankestyrelsen, jf. forslagens § 128. Ankestyrelsens beslutning kan af klageren kræves forelagt for landsretten, jf. forslagens § 129.